

FAROE SEAFOOD Á HÚSAGANG

MÚGVANDI TROTABÚGV

Tó at trotabúgvíð eftir Faroe Seafood megnar at rinda øll lønarkrøvini og fjórðingin av teimum simplu krøvunum, ber ikki til at siga, at húsagangurin var lýstur av órøttum. Tað siga bæði bústjóri og advokatur umboðandi kravánarar

Ingolf S. Olsen

Tað var 3. desember 2010, at Føroya Skiftirættur gjørdi av at koyra Faroe Seafood á húsagang og tilnevndi advokatarnar Inga Højgaard og Eyðfinn Jacobsen sum bústjórar.

Umleið 800 fólki starvaðust í samtakinum og mistu arbeiðið. Nógvar tey flestu vóru tímalønt arbeiðsfólk, sum fingu alla sína løn. Men tey fastløntu – maskinmenn og tey, ið starvaðust í fyrirsitingini – áttu uppsagnarløn.

40 milliónir

Í juli í fjør var trotabúgvíð eftir dóttirfelagið Faroe Fish II, sum átti skipini hjá samtakinum, endað, og lógu góðar 20 milliónir krónur eftir til móðurfelagið, Faroe Seafood, tá øll høvdu fingið sítt.

Nú er stutt eftir á mál við endaligu uppgerðini av øllum búnum, og tað er greitt, at einar 40 milliónir krónur verða tøkar at rinda út, tá avtornar. Lønarkrøvini eru umleið 15 milliónir krónur til samans. Tað merkir, at okkurt um 25 milliónir krónur eru eftir til tey simplu krøvini. Tær 25 milliónir krónurnar dekkja okkurt um fjórðingin av øllum teimum simplu krøvunum.

At Faroe Seafood hevði so stórt virði, tá tað var koyrt á húsagang, hevur fingið onkrar av fyrrverandi lyklapersónunum í fyrirkuni, sum Sosialurin hevur tosað við, at ivast í, um tað var rímligt yvirhøvur at koyra hana á húsagang.

Men bæði Eyðfinnur

Djóni Thomassen, advokatur hjá kravánarum

Eyðfinnur Jacobsen, bústjóri

Jacobsen, annar bústjórin, og Djóni Thomassen, ið umboðar ein bólk av starvsfólki, ið eigur lønarkrøv í búnum, vísa aftur, at tað ber til at gera ta niðurstøðu, at húsagangurin var óheimilaður ella framdur av órøttum.

Virði broytast

- Tað er so einfalt, um ein fyrirøka ikki megnar at

svara sínar skyldur, kunnu kreditorarnir fara í skiftirættin og krevja trotabúarviðgerð. Skiftirætturin skal so meta um, hvørt stóðan bara er brá-

feingis, soleiðis at fyrirøkan skjótt verður gjaldfór aftur, ella um væntast kann, at stóðan er varandi. Er hon tað, so slepst ikki undan húsagangi. At tað seinni,

tá alt er uppgjørt, vísir seg, at dekningur var fyri stórum parti av skuldini, er ikki argument fyri, at húsagangurin ikki skuldi verið lýstur. Stór virði kunnu eitt

